

Kort tale til foreningsledere

Bruno Gröning, 1958

Jeg ved, at mennesker hellere vil have travlt end have det helligt. Spil ikke med livet, for så spiller du med Gud! Men spillet, mine kære venner, ligger i livet, og ethvert spil har sine regler. De der vil spille rigtigt, må også kende spillereglerne, og de som ikke kender dem, spiller et forkert spil. Mine kære venner, jeg tror, at sammenligningen er forståelig for Dem.

Hvad gør jeg egentlig, hvorfor er jeg egentlig her på jorden? En del af dette jordeliv har De gennemskuet, en lille del af dette liv. Men der findes mere, der findes også det store, det eneste guddommelige liv. Det må De alle først have gennemskuet. Og for at kunne gennemskue alt dette, mine kære venner, er der en lang, en meget lang vej, og da kan vi ikke gå denne vej i uorden, der følger den ene efter den anden. Vejen er meget smal, og derfor meget lang, og den går ikke nedad, men opad. Og for at kunne følge den opadgående, må De have kraft. Frygt ikke! Kraften til at kunne gå denne vej, modtager De selv. Nedad er det anderledes, for at komme nedad, må også alt være i uorden. Der har De ikke en klar, sund forstand; der er mennesket kommet så vidt, at han intet erkender og styrter i dybet.

Og jeg vil føre Dem på den rigtige vej igen, ikke at jeg bilder mig noget ind, nej.

Kilde:

Bruno Gröning Stiftelsens arkiv